

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. D.Crigan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V.Sîrbu, D.Dulghieru, V.Buhnaci)

Î N C H E I E R E

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vîsoțkaia Maria, reprezentată de avocatul Lefter Aurel,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vîsoțkaia Maria împotriva lui Ghelman Alexandr cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată.

împotriva deciziei din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Vîsoțkaia Maria, reprezentată de avocatul Lefter Aurel și menținută hotărârea din 11 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 31 decembrie 2019, Vîsoțkaia Maria, reprezentată de avocatul Lefter Aurel a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghelman Alexandr, prin care a solicitat modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că, la data de XXXX a fost înregistrată căsătoria dintre ea și pârât de către Oficiul stării civile s. Ciocana, mun. Chișinău. În timpul căsătoriei, la data de XXXX, s-a născut copilul XXXX, fapt confirmat prin certificatul de naștere XXXX, eliberat de Oficiul stării civile s. Ciocana, mun. Chișinău.

Reclamanta a menționat că căsătoria dintre ea și pârât a fost desfăcută prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău nr.2-1318/2014 din 27 martie 2014, care a rămas definitivă și irevocabilă prin neatacare, astfel, în rezultat, Oficiul stării civile s. Ciocana, mun. Chișinău la XXXX a eliberat certificatul de divorț XX.

Prin hotărârea nr. 2-2223/2014 din 09 decembrie 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău a fost determinat domiciliul copilului minor XXXX - cu mama și a fost încasat de la Ghelman Alexandr, pensia pentru întreținerea copilului minor, în sumă fixă de 1200 de lei.

Reclamanta a relevat că, pensia de întreținere pe care o primește de la pârât și salariul ei nu este suficient pentru creșterea și dezvoltarea decentă a copilului (alimentația, procurarea hainelor, rechizitelor preșcolare, tratamentul medical, plățile în fondul grădiniței, frecventarea secțiilor de sport, odihna copilului în timpul vacanțelor de toamnă, iarnă, primăvară și vară), astfel diferența cheltuielilor fiind suportate de bunicii copilului minor, care în ultima perioadă odată cu înaintarea în vârstă nu își permit să beneficieze de venituri stabile.

În susținerea poziției sale, reclamanta a subliniat că suma de 1200 de lei pe care o primește de la pârât nu acoperă nici minimul de existență pentru copil, iar pârâtul nu participă absolut deloc la educarea copilului și nu se implică în tot ce este legat de întreținerea acestuia. Dat fiind faptul că a aflat că pârâtul lucrează ocazional în Israel și obține venituri considerabile care sporesc starea materială și familiară a acestuia, a solicitat majorarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor, în sumă bănească fixă în mărime de 5000 lei lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată, până la atingerea de către copil a majoratului.

A precizat că, potrivit informației de la Biroul Național de Statistică, valoarea minimului de existență pentru un copil cu vârsta de la 7 la 17 ani, în semestrul I, pe anul 2019 în mediul urban a constituit suma de 2198, 90 lei, sumă care constituie minimul de existență pentru un copil, însă nu acoperă toate necesitățile copilului pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și psihologică a acestuia, care este de 3 ori mai mare. În viziunea reclamantei majorarea pensiei de întreținere pentru copilul minor la suma de 5000 de lei, este una rezonabilă, luând în considerare cheltuielile considerabile zilnice de întreținere a copilului, ce constau din cheltuieli alimentare, îmbrăcăminte, consultații și tratamente medicale, masaj, vaccine și alte cheltuieli.

În ședința de judecată reclamanta a solicitat majorarea cuantumului pensiei de întreținere și a solicitat încasarea de la Ghelman Alexandr în beneficiul său a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXX, în sumă bănească fixă în mărime de 5000 lei, lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată, până la atingerea majoratului, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 martie 2021 a Judecătoria Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată înaintată de Vîsoțkaia Maria împotriva lui Ghelman Alexandr cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel depusă de Vîsoțkaia Maria, reprezentată de avocatul Lefter Aurel a fost respinsă și menținută hotărârea din 11 martie 2021 a Judecătoria Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel, instanțele în conformitate cu prevederile art.110 din Codul familiei, au reținut în hotărârile sale că pretenția reclamantei privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor, este neîntemeiată, deoarece nu a prezentat probe care ar confirma că, de la data emiterii hotărârii Judecătoria Ciocana nr.2-2223/2014 din 09 decembrie 2014, prin care a fost stabilit cuantumul pensiei de întreținere în mărime de 1200 lei, s-au schimbat esențial circumstanțele cauzei care impun modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor, astfel reclamanta doar a menționat că pârâtul muncește peste hotarele țării, în Israel, însă nu a probat nici într-un mod acest aspect.

Instanțele au conchis că la examinarea unei cauze ce ține de modificarea pensiei

de întreținere stabilită prin hotărâre judecătorească, efectiv instanța de judecată este împuternicită să intervină într-un act judecătoresc irevocabil, fapt ce impune părții reclamante obligația să administreze probe și să prezinte argumente, care ar fi în stare să răstoarne autoritatea lucrului judecat, aspect omis de către reclamantă.

La 22 octombrie 2021, Vîsoțkaia Maria, reprezentată de avocatul Lefter Aurel a contestat cu recurs decizia din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, Vîsoțkaia Maria, reprezentată de avocatul Lefter Aurel, a invocat faptul că instanțele au încălcat și aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 30 iunie 2021, expediată părților la 19 iulie 2021 și recepționată de avocatul Lefter Aurel la 30 august 2021 (f.d.86). Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Vîsoțkaia Maria, reprezentată de avocatul Lefter Aurel, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de către Vîsoțkaia Maria, reprezentată de avocatul Lefter Aurel, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi

reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarat de către Vîsoțkaia Maria, reprezentată de avocatul Lefter Aurel.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Vîsoțkaia Maria, reprezentată de avocatul Lefter Aurel.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru